

40. Fra Husejer L. H. Allesø af Seeft om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 9de November 1899 af Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds, E. Sørensen).

Andrageren er født 1825 og blev indfaldt til Militærtjeneste ved Krigens Begyndelse 1848. I Slaget ved Rolding den 23de April 1849 blev han saaret i højre Knæ af en Granatstump. Han laa paa Saaaret indtil Februar 1850. I Maj 1850 blev hans Afgang atter indfaldt, og Andrageren blev da stillet for en Kasationsret, der imidlertid kendte ham tjenstdygtig under Henvisning til, at Følgerne af Saaaret nok vilde fortage sig. Han havde dog ikke tilstrækkelige Kræfter til at gøre Tjeneste i Geledet, navnlig led han af Rystelser over hele Legemet, og han blev indtil sin Permission i Februar 1851 anbragt ved Bagagevognene. Hans Helbred bedredes nu saa meget, at han ikke søgte Invalidunderstøttelse, men alt som Alderen kom, begyndte Rystelserne paany, og de have i den sidste halve Snes Aar forhindret ham fra at udføre saa godt som ethvert Arbejde. I 1897 indsendte han saa et Andragende til Invalidbestyrelsen, men modtog i 1898 Afslag paa sin Begæring om Understøttelse. Andrageren ejer et Hus med 5½ Td. Land, hvorpaa der hviler en Gæld af 4,200 Kr. Han modtog Hædersgaven for Veteraner og beder nu i sin skrøbelige Tilstand om Pension, 50 Aar efter at han blev saaret i Kongens Tjeneste.

5 Bilag medfølge.

Udvalget foreslaar at henvise Sagen til Finansministeren.

41. Fra afflediget Lokomotivfører A. D. B. Rasmussen af Fredericia om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 9de November 1899 af Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgkreds, Busk).

Andrageren blev ansat ved Statsbanerne som Pusser i 1868, blev Fyrhøder 1869 og Lokomotivfører 1874. I 1898 maatte han paa Grund af Svagelighed søge om Afsted og fik den med en Pension, der er beregnet efter hans Tjenestetid som Lokomotivfører. Kort efter hans Afgang fra Statsbanerne blev der truffet Bestemmelse om, at den hele Tjenestetid skal tages med i Beregningen ved Fastsættelse af Pension, selv om den paagældende oprindelig ikke har været fast lønnet, og derved er det Forhold fremkommet, at for Eksempel 2 affledigede Lokomotivførere med kortere Tjenestetid som Lokomotivførere end Andrageren have faaet større Pension end han. Andrageren indsendte da en Ansøgning til Indevrigsministeriet om Pensionsforhøjelse, men modtog det Svar, at Ministeriet savnede Hjemmel til at imødekomme Ansøgningen. Det er nu Andragerens Bøn til Folketinget, at det vil indstille ham til en aarlig Understøttelse af 122 Kr., hvilken Sum vil udligne det, han faar mindre i Pension, end hvis hele hans Tjenestetid havde været taget med i Beregning. Andrageren er svag og har en svagelig, tilbøielig liggende Hustru, der volder ham Ekstraudgifter til Husførelsen.

1 Skrivelse fra Generaldirektoratet for Statsbanedriften medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

42. Fra forhenbærende Baneformand P. C. Skals af Viborg om Forhøjelse af den ham tilstaaede aarlige Understøttelse. (Indbragt den 9de November 1899 af Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds, E. Ravn).

Andrageren, der er 59 Aar, maatte i For sommeren 1898 søge sin Afsted fra Statsbanerne, fordi han led af Ligfald, der navnlig viste sig, naar han i længere Tid skulde indtage en højt Arbejdsstilling. Hans Afstedigelse saldt nogle Uger før de ny Pensionsbestemmelser traadte i Kraft, og han opnaaede derved kun 264 Kr. i Understøttelse. Summen vilde have været højere, hvis Afstedigelsen var kommen lidt senere. Han beder nu om Folketingets Hjælp til en højere aarlig Understøttelse, da hans Svagelighed